

Forfatter: Bording, Anders

Titel: FOrelske Hjerter/ fromme par

Citation: Bording, Anders: "FOrelske Hjerter/ fromme par", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid68689.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

17.

Det lykkerige Par/

Hans Kongl. Maytz. til Danmark och Norge etc.

velbetroede Land-Foged ofver Ferrøe

Severin Pedersøn/

och

Christine Johansdaatter

**Krudmeyer. 40 Paa deris Bryllups dag/ som bleef
holden**

i Malmøe den 25. Novemb. 1668.

til ære opsat af

A. Bording.

Kiøbenhafn/

**Trykt hos Henrick Gøede/ Kongl. Maytt. och
Vniv. Bogtrycker.**

FOrelske Hjerter/ fromme par/
Jeg noksom veed och mindes/
At det min plict med rette var/
Tilstede self at findes/
Och eder saa/ som vanligt er
Blant dem/ til Bryllup drage/
Med Bønner och Lykynskninger
Til Bruddeseng ledsage:
Men saa som nu den korte Tjd
Vil mig ey det tilstede/
Saa skal min pen sig skynde djd/
Och min sted dog beklede.
Lad være Jeg i Kiærighed
Mig ubedrefven finder:
Om hende Jeg dog dette veed/
At hun os alle minder.
Saa snart vi slippe bold och top/
Och os til Kappen vende/
Hun i vor tanke dages op/
Och tager til at brænde.
Som Bjergemesters Lykke-rjs
Til Malmen need sig boyer:
Hun paa Magnetisk art och vis
Os til vor lige foyer.
Saa Tiger-vild och Löwe-grum
Slet ingen kand fornemmes/
Hand hende jo maae gifve rum/
Och lade Hjertet tæmmes.
Jeg den ey Menniske/ men ret
En Knub och steen tør kalde/
Hvis Sind sig frj kand tage slet/

Hun der paa jo skal falde.
Hvad i sin rette skik och stand
Sig fremme skal och nære/
Det hendes drift och virkning kand
For ingen deel undvære.
Hun derfor ret i lignelse
Beskrifves som en Lue.
Tag Jld fra Elementerne/
De siden intet due.
Tag Kjærlighed af Verden bort:
Lad Tvist igjen regeere:
Det vorder snart med verden gjort:
Hun Verden er ey meere.
Ney: skal Naturen nyde fred/
Och i sin gang beskjærmes/
Det Kjærlighed maae drifves ved/
Af hende den maae værmes.
Skal Slect til anden strekke sig/
Skal Art af Art udføres/
Ved Kjærlighed det endelig
Bestyres skal och gjøres.
Ja, store Dronning Kjærlighed/
Du Verdens Herskerinde/
Hvo kand beskrifve dig? hvo veed
Din virkning ud at sinde?
Lad være/ vi for dig ey saa/
Som for en Helgen/ knæle/
Din magt vi dog vel ære maae
Med prislig eftermæle:
Heldst naar du vores raad och Sind
Til Dydens maal ledsager/
Och os ey prænter andet ind/
End det som der af smager.
41 Hvo Dyden ey til øyemerk
Vdi sin elskens hafver/
Forgjæfs er al hans elske-verk/
Och hastelig omrafver.
Hvo kun paa deylig skabnings glands
Och rigdom sig forgaber/
Den blindes i sin indre Sands/
Och Sindsens sjun fortaber.
Naar deylighed kand falme brat
Af Sjugdom/ Tjd och Alder/
Oc Lykkens overflod och Skat
Forsvinder och henfalder:
Mand da sin feyl och missforstand
Fornemmer først och kjender.
Saa slukkes ud den heede brand/
Och sig til Jis omvender.
Hvo derfor i sit kaar och val
Ey snuble vil och feyle/
Til ærbar Tuct sig vende skal/
Och efter Dyden beyle.
Om der hos Rjgdom er ochsaa
Samt deylig skabnings smykke/
Med lyst mand da til seng kand gaae/
Och elске sig til lykke.
VEI an/ Her Brudgom/ gamle Ven/
Med glæde Jeg fornemmer/
At Himlen self skinbarlingen
Al eders handel fremmer.
J til den ædle Dyd hensaae/
Der J fant Elskows brynde.
Til Brud en dydig Sjæl at faae/
Der til stoed eders ynde.
J den och fik saa rjg och bold

Och yndefuld tillige/
At J vel eder hundre fold
Lyksalig self kand sige.
Saa nyder/ nyder nu med fryd
Den søde fruct och rente/
Som eders Trofasthed och Dyd
Fra Barnsbeen op fortjente.
Fuldbyrder det/ som ikke kand
Af Ecteseng undværes/
At J vel snart for Dannemand
Vdraabes kand och æres.
Om Bruden med sin ungdom sig
Paa skrymt end vil aarsage/
For Moder hun dog neppeelig
J morgen sig skal klage.